

А моя майка мене не даватъ
За она момче що є найгоре.

353.

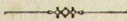
Гуга болна лежитьъ отъ ни една болесъ
Отъ ни една болесъ отъ цѣрна-та чума,
Примиратъ, замиратъ на майкини скутей :
„Майко, мила майко, леле ке си умрамъ!“
„Мѣлчи, Гуго, мѣлчи, ти не ке ми умришъ,
Сега ке си одамъ во широко поле
Во широко поле, во силно-но стадо,
Дѣ ке ти донесамъ еденъ руди овенъ,
Дѣ ке ъ го да'амъ на цѣрна-та чума.“ —
„Майко, мила майко, чума жертва нейкитъ.“
Дури пойде, дойде Гугина-та майка,
Дури пойде, дойде, Гуга душѣ даде.

354.

Помину'амъ, замину'амъ,
Пустѣ порти затворени,
Прелазени, преградени
Со две сламки жрѣжано'и;
Моме спіетъ стреле дворѣ
Стреле дворѣ на одар-отъ;

Надъ гла'а му бардакъ вода
Во бардакъ-отъ киска цвекѣ.
Не сумъ вода да прелеамъ,
Не сумъ змѣа да сѣ проврамъ,
Не сумъ еленъ да прескочамъ,
Не сумъ пилѣ да прелетамъ.

355.

Рай, боже, рай да не видить
Той що научи чужина,
Да одагытъ момчина-та
Женети емъ неженети.
'Си-те момчина пойдоха
Пойдоха и пакъ дойдоха,
Мое-то момче не дойде
Отъ три месеци земено,
Деветъ години бегано.“
Ево идеть млатъ кираджѣа,

Той нейзъ проговара.
„Захо ле, мила Захо ле!
Ако момче-то не дойде,
Малко ти пари пушѣло,
Сто бѣли карагрошеви,
Дваѣсетъ и петъ хаерли,
И триѣсетъ мѣндохѣи.“ —
Кираджи млади кираджи!
Да ти ослепамъ пари-те,
Кога момче-то не дойде!“ —